

KÖR DEĞNEĞİNİ BELLER GİBİ

Aydınlık Gazetesi, 17 Mart 2020

Yıldırım Koç

Nasreddin Hoca'nın en sevdiğim öykülerinden birini, yıllar yıllar önce Aşık Veysel'in uzunçalarında dinlemiştim.

Nasreddin Hoca eline sazı almış, bir yeri tutmuş, elini oynatmadan sazı tıngırdatıp duruyormuş. Karısı bir süre dinledikten sonra sıkılıp müdahale etmiş. "Hoca," demiş, "benim bildiğim saz çalanlar ellerini aşağı yukarı oynatırlar; sen bir yer tutmuşsun, bırakmıyorsun." Hoca gülmüş, "onlar," demiş "benim tuttuğum yeri arıyor."

Bir de "kör değneğini beller gibi" sözümüz var.

Kemalist Devrim tartışmaları sırasında bazı arkadaşların, Nasreddin Hoca misali, bir dönem edindikleri bir görüşü sorgulamaktan kaçınmalarını ilgiyle izliyorum.

Bundan kırk-elli yıl önce bilgiye erişim önemli bir sorundu. Günümüzde bilgiye erişim çok kolaylaştı. Ancak yaygın dezenformasyon da söz konusu. Gerçek bilgiyle yanıltıcı bilgiyi ayırt edebilmek, kişinin sorgulama yeteneğini kullanmasıyla mümkün. Saz çalmayı öğrenmeliyiz!

Aydınlık'ta bir ara "ezber bozma" yazıları yayımlamıştım. Sanıyorum Kemalist Devrim ve Türkiye Komünist Partisi tarihi hakkında da "ezber bozma" yazıları yazmakta yarar var.

TKP'Yİ SORGULAYABİLMEK

Bilimsel sosyalist gelenekten gelenlerde yaygın olarak gördüğüm bir tavır, geçmişi açık yüreklilikte tartışmak konusunda gösterilen isteksizlik. Özellikle Atatürk döneminde TKP'nin ve Komintern'in yaptığı hataları görmek istemiyorlar. Sazın bir yerini tutmuşlar, orayı tıngırdatıp duruyorlar.

Örneğin, TKP'nin Kemalist Devrim'e ilişkin tavrının "dostluk ve eleştiri" olduğunu düşünenler var.

Geçmişte TKP'ye ilişkin güvenilir belge ve bilgilere ulaşamazdık. TÜSTAV sayesinde bugün güvenilir TKP kaynaklarına erişebiliyoruz. İnternet üzerinden de Komintern'in birçok belgesine erişmek mümkün. Bu belgelere bakıyorsunuz, öyle "dostluk ve eleştiri" söz konusu değil. TKP'liler Kemalist Devrim'e öyle saldırmışlar, öyle hakaretlerde bulunmuşlar ki; şaşırıyorsunuz.

Bir başka görüş, TKP'nin de Kemalist Devrim'in 6 ilkesini benimsediği ve buna bağlı olarak da TKP'nin 1920 ve 1926 programlarının ana hatlarıyla Kemalist Devrim'in programıyla örtüştüğü biçiminde. Atatürk dönemi TKP'sine ilişkin güvenilir kaynaklara baktığınızda, böyle bir iddianın geçersizliği hemen ortaya çıkıyor. TKP, 1919 yılı Mart ayında kurulmasının üzerinde birkaç yıl geçtikten sonra Sovyetler Birliği'nin dış politikasının bir aracı haline dönüştürülmüş olan Komünist Enternasyonal'in (Komintern) bir "seksiyonu"dur; Komintern'den gelen emirlere uymak zorundadır. Diğer bir deyişle, dışa bağımlıdır. Sovyetler Birliği'nden düzenli olarak "dolar" almaktadır. Sovyetler Birliği için askeri casusluk yapan TKP mensupları vardır. Kemalist Devrim'in 6 ilkesinden biri milliyetçiliktir. Milliyetçiliği temelden reddeden dışa bağımlı bir Türkiye Komünist Partisi'nin, CHP'nin 6 ilkesi ile uyumlu davrandığını söylemek ne kadar gerçekçidir? Ayrıca, TKP'nin 1920 ve 1926 programlarında ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı savunulmaktadır. TKP'nin önder kadroları bu "hak"ın Kürtler tarafından da kullanılması gerektiğini düşünmektedir. Bu anlayıştaki bir TKP'nin Kemalist Devrim ile aynı tezleri savunduğu nasıl ileri sürülebilir?

KEMALİST DEVRİM TEKRAR TEKRAR TARTIŞILMALI

Kemalist Devrim'e ilişkin bir başka görüş, bu konunun geçmişte tartışılıp karara bağlandığı ve yeniden tartışılmasının gerekli olmadığı biçiminde.

Hayat hızla değişiyor ve bir taraftan yeni sorunlar ve saflaşmalar ortaya çıkarken, diğer taraftan bilgi ve deneyim birikimi artıyor. Bu koşullarda Kemalist Devrim'e ilişkin geçmiş yargıların sorgulanması, hayatın dayattığı bir görev olarak ortaya çıkıyor. Kemalist Devrim'i tamamlama niyet ve çabasıyla hareket edenler, "Kemalist Devrim" in ne olduğunu ve tamamlanacak bölümün unsurlarını, günümüz koşullarında açıklamak durumundadır.

Nasreddin Hoca'yı, diğer bir deyişle, halkımızın yüzlerce yıllık bilgeliğini yine saygıyla analım. Saz çalmayı öğrenelim artık! Bu konulara "körün değneğini bellediği gibi" yaklaşmayı bırakalım.